

Uur van de waarheid?

Eind juni 2010 kwam de Nederlandse Bisschoppenconferentie met een officiële reactie op het Palestijnse KAIROS document.

In het 'Blad voor katholiek Nederland' (klaarblijkelijk vooral voor intern gebruik) verscheen midden in de zomer een artikel, dat melding maakte van de reactie van de bisschoppen. Het artikel wekte de indruk, dat er een volledige versie aan ten grondslag lag, maar 2 maanden nadat wij er meermaals naar informeerden werd bevestigd, dat tussen de aanhalingstekens in het artikel de volledige verklaring was opgenomen. Zouden de bisschoppen zich zelf soms wat schamen voor het geheel?

Bij de presentatie van het KAIROS document in december 2009 schreef ik:

Gerard Kruis, adjunct secretaris van de RK bisschoppenconferentie, had weinig meer te vertellen, dan dat het antwoord in januari zou komen. Klaarblijkelijk moet men eerst even Rome bellen.

Had ik ongelijk? De Heilige Stoel en toespraken van de paus figureren prominent in het artikel. Maar ja, kun je veel anders verwachten van een kerkprovincie waarvan de bisschoppen gehoorzaamheid hebben beloofd aan hun kerkelijke gezaghebbers.

In februari 2010 schreef ik:

De RK kerk broedt ondanks de belofte van de secretaris van het bisschoppencollege nog steeds op een naar mijn verwachting nietszeggend antwoord. Maar ik laat me graag verrassen.

Laten we eens even meelesen.

-In de aanhef wordt minzaam opgemerkt, dat 'de conferentie zich bewust is van innerlijke spanningen binnen de tekst', maar 'dat mag de aandacht niet afleiden'. De toon is gezet: afstand.

-Vervolgens is er sprake van 'dubbele verbondenheid' met Palestijnse christenen (niet zo zeer Palestijnen) en met het Joodse volk.

En daarna over het 'lijden aan beide kanten'.

Tenslotte over ieders 'eigen discours', waarbij het 'wijs is je niet eenzijdig te identificeren'. Luister toch eens, hoe evenwichtig wordt geoordeeld.

-De bisschoppen weten de oplossing: de tweestatenoplossing.

Ze merken terloops wijsneuzig op, dat 'de vergelijking met het Kairos document uit Zuid-Afrika dan ook mank gaat'. Vergeten wordt, dat ervaringsdeskundigen uit Zuid-Afrika na een bezoek aan het gebied de situatie kenschetsten als 'erger dan Apartheid'.

-En dan in het eind komen de goede woorden voor de Palestijnen.

Er wordt ineens gesproken over 'militaire bezetting en isolatie van de Palestijnse gebieden'. Over 'voortdurende annexatie van Palestijns land'.

Wie vervolgens nog met droge ogen over 'samenwerking' en 'vruchtbare dialoog' kan praten, geeft aan de Palestijnse positie (beschreven in het eerste hoofdstuk van het Kairos document) volstrekt niet serieus te nemen.

Ook hier weer zien we de overheersende aandacht voor de positie van de kerk en het negeren van de slachtoffers, die met mooie woorden naar huis worden gestuurd.

Geen maatregelen, maar sussen.

Men zou wensen, dat het inzicht baan breekt, dat weinig zo schadelijk is voor de positie van de kerk als juist deze houding.

'Uur van de waarheid', maar voor wie?

Bert Middel